

de - efter spørgerens oplysninger - ikke var tegningsberettigede i henhold til bank- og sparekasseloven for SDS.

Aftalen af 5. april 1989 er underskrevet af de to bankfunktionærer på vegne af Kosan Holding A/S. På daværende tidspunkt var der - efter spørgerens oplysninger - ikke afholdt generalforsamling i Kosan Holding A/S, så de to bankfunktionærer var ikke underskriftberettigede.

Ministeren oplyser i et svar den 18. marts 1997 på et spørgsmål fra erhvervsudvalget af 26. november 1996 vedrørende en dyberegående undersøgelse af Kosansagen: »Såfremt Finanstilsynet ved sin undersøgelse af sagen havde konstateret forhold, der gav mistanke om, at der var begået et strafbare forhold, kunne tilsynet have indgivet politianmeldelse. Dette har Finanstilsynet ikke fundet grundlag for.«

Da Finanstilsynet allerede i 1990 havde alle dokumenter, var der grundlag for en politianmeldelse på det tidspunkt. På grund af Finanstilsynets behandling af sagen er forholdene selvfølgelig forældet i dag. Hvilke interesser var retog Finanstilsynet, siden sagen skulle syltes?

Svar (25/7 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Spørgsmålet vedrører den såkaldte Kosan-sag.

Som det er spørgeren bekendt, har Finanstilsynets behandling af denne sag været forelagt Erhvervsankenævnet. Jeg har redegjort herom i Folketingets Erhvervsudvalg i det svar af 18. marts 1997, som spørgeren omtaler. Spørgsmålet og de medsendte bilag bringer ikke nye oplysninger frem i sagen. Jeg skal derfor henholde mig til min redegørelse af 18. marts 1997. Redegørelsen vedlægges som bilag. (Ikke optrykt her).

Endvidere vedlægges som bilag min besvarelse af 28. maj 1997 hvori er anført, at der ved J. P. Fischer Hansens henvendelse ikke er fremkommet nye oplysninger, der tilsiger en revurdering af sagen. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 3220

Til justitsministeren (6/7 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at lovgivningen ændres eller præciseres på en måde, så det bliver lettere for politiet at gribe ind over for kamphunde og farlige hunde?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet som en opfølgning på spørgsmål nr. S 1396 samt oplysningerne i B.T. den 29. juni 2000 om, at politiet har opgivet at skelne mellem kamphunde, og hvoraf det fremgår, at lovteksten skal ændres til »farlige hunde«, før politiet ser noget formål med at fortsætte deres arbejde.

Spørgeren er af den opfattelse, at det er vigtigt, at politiet får frie hænder til bedømmelse af, om besiddere af hunde, der optræder bidske eller glubske, skal meddeles påbud om at aflive hunden.

Spørgsmålet er oprindeligt stillet i forbindelse med den daværende debat om de såkaldte tjekkiske ulvehunde, men er blevet aktualiseret efter, at man i Tyskland har forbudt farlige hunde efter ulykkelige begivenheder, samt oplysningerne om, at der foregår hundekampe i forbindelse med hasardspil her i landet, hvilket efter spørgerens opfattelse er ren dyremishandling.

Svar (18/7 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. Ifølge *dyreværnslovens* § 1 skal dyr behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

Hundekampe, hvor man tvinger to hunde til at slås mod hinanden, f.eks. med det formål at foranstalte væddemål om, hvilken hund der dør først, er efter Justitsministeriets opfattelse en klar overtrædelse af dyreværnslovens § 1. Behandler man hunde på den måde, vil man derfor kunne straffes efter reglerne i dyreværnslovens § 28.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke behov for nogen ændring eller præcisering af reglerne i dyreværnsloven for så vidt angår hundekampe, der - som spørgeren også er inde